

LJUBEZEN je tisto, kar RESNIČNO šteje

V mojih več kot 35 letih krščanskega življenja sem prešel skozi različne faze in srečal različne skupine. Od pravoslavnihi do pentekostalcev, lahko rečem, da sem videl večino. Nedvournno sem opazil, da zelo redko kdo odkrito prizna, da ima le del resnice, drugi pa morda drug del. Vedno je tako, kot da MI imamo CELOTNO resnico, drugi pa le delno in le v tolikšni meri, kolikor se strinjajo z nami! Opazil sem tudi obsedenost s teološkimi vprašanji, do te mere, da so mnoge skupine sovražne do drugih krščanskih skupin v zvezi s temi vprašanji. Toda resnično, moji bratje in sestre, po vseh teh letih vam lahko povem, da te stvari niso pomembne in morda sploh niso pomembne v primerjavi s tem, kar je resnično pomembno. **In kar je resnično pomembno, je, da se ljubimo med seboj.** Kaj je smisel tega, da imamo teološko vse prav, a nimamo ljubezni? Kaj pomeni »verovati« v Boga, a zanikati ljubezen do svojih bližnjih? Kakor je rekel Jakob:

Jakob 2:19

»Veruješ, da je en Bog? Prav delaš; tudi hudi duhovi verujejo, pa trepečejo.«

Verjameš v Boga? Tudi demoni verjamejo v Boga! To ni tisto, kar naredi razliko! Ugotovil sem, da je tisto, kar naredi razliko, LJUBEZEN. Ljubezen drug do drugega je srce krščanstva, njegova bistvena narava in identiteta. Če odstranimo ljubezen, ostane samo še ena religija. Da, v tej religiji verjameš v Boga in Jezusa, ampak če je to vse, se ne razlikujemo od demonov. Tudi oni verjamejo!

Apostol Janez nam pravi:

1 Janez 3:14

»Mi vemo, da smo prešli iz smrti v življenje, ker brate ljubimo; kdor ne ljubi, ostane v smrti.«

Kako vem, da sem prešel iz smrti v življenje? Samo zato, ker sem nekje, nekdej, priznal Jezusa za svojega Gospoda? Ali zato, ker vsako nedeljo hodim v cerkev? Ali zato, ker spoštujem vse postne predpise moje veroizpovedi? Ali zato, ker govorim v jezikih? Ne, nič od tega. »**Mi vemo, da smo prešli iz smrti v življenje, ker brate ljubimo** « nam pravi apostol Janez. Ljubezen do bratov je pravi preizkus! Nič drugega! In Janez nadaljuje:

1 Janez 3:15-18

»Vsak, kdor brata sovraži, je ubijalec, in veste, da noben ubijalec nima v sebi večnega življenja. Na tem smo ljubezen spoznali, da je on dal življenje za nas; tudi mi smo dolžni za brate dati življenje. Kdor ima premoženje sveta in vidi brata v pomanjkanju, pa svoje srce pred njim zapre, kako more biti ljubezen božja v njem? **Otročiči moji, ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici.**«

Ljubezen je tisto, kar je pomembno! Zato se ne smemo truditi, da bi zmagali v sporih o teoloških ali drugih zadevah. Truditi se moramo, da bi ljubili. Kajti četudi imam prav v svojem teološkem pogledu, a ne ljubim, sem nič.

Poglejmo, kaj pravi odlomek iz 1 Korinčanom 13, odlomek, ki ga zagotovo poznate. Preberimo ga verz za verzom in se poglobimo v njegovo vsebino:

1 Korinčanom 13:1

»Ko bi človeške in angelske jezike govoril, ljubezni pa bi ne imel, sem brneč bron ali zveneče cimbale.«

Nekatere veroizpovedi ne verjamejo v govorjenje v drugih jezikih. Druge pa verjamejo. Med seboj se spopadajo in ponujajo nešteto argumentov za in proti. Recimo, da sem našel resnico in da govorim v jezikih ljudi in angelov. Recimo, da govorim v kitajščini, čeprav se je nikoli nisem učil. Če nimam ljubezni, kaj potem? Nisem nič! Nič! Za

Boga sem kot kos kovine, ki povzroča moteče zvoke. Čeprav opravi čudež, govorim v jeziku, ki se ga nikoli nisem učil, sem velika ničla! Sedaj pa pogledajmo stvar z druge strani: vsak, ki ima vsaj malo ljubezni, je BOLJŠI od mene, ki sem naredil tak čudež. Majhen otrok, ki je delil svoj kosilo z drugim otrokom, ki ni imel kosila, je boljši od mene!! Ali sedaj razumete, kaj mislim, da je pomembno le, da se ljubimo med seboj, in da je to ljubezen, v kateri moramo poskušati izstopati na vsak način? Preidimo k verz 2:

1 Korinčanom 13:2

„Če bi imel preroštvo in bi vedel vse skrivnosti ter imel vso vednost in če bi imel vso vero, tako da bi premikal gore, ljubezni pa ne bi imel, nisem nič.“

Poglejmo, kaj nam ta verz pove beseda za besedo, bratje in sestre. Recimo, da delam čudeže. Imam tako vero, da lahko govorim gori in ta se bo umaknila! Poleg tega sem prerok, ki pozna vse skrivnosti in vse znanje. Lahko vam povem vašo preteklost in prihodnost, vse, kar je razodel Bog! No, če nimam ljubezni, sem NIČ! Velika ničla! Sem najmanjši v Božjem kraljestvu. Sem med tistimi, ki bodo prišli zadnji in ne prvi! Ženska, ki je imela sočutje do svojega starega bolnega sosedu in mu je skuhala obrok, je neskončno boljša od mene, preroka, čudežnika, premikovalca gora! Ona bo med prvimi v Kraljestvu, v katerega jaz sploh ne bom prišel! Sploh ne bom prišel? Da, ker samo izživeta vera v ljubezni rešuje, ne pa samo intelektualna vera, ki jo imajo tudi demoni! Ampak morda rečeš: »No, ne pretiravaj. Vsak, ki dela takšne čudeže, bo zagotovo v Božjem kraljestvu!« Res? Naj na to odgovori Gospod:

Matej 7:21-23

»Ne vsak, kdor mi pravi: ‚Gospod, Gospod,‘ pojde v nebeško kraljestvo; temveč kdor spolnjuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih. **Mnogi mi tisti dan porekó: ‚Gospod, Gospod, ali nismo v tvojem imenu prerokovali in v tvojem imenu izganjali hudobnih**

duhov in v tvojem imenu storili mnogo čudežev?‘ Tedaj jim porečem: ‚Nikoli vas nisem poznal. Proč od mene, kateri delate krivico!’“

Čudeži, prerokovanja, govorjenje v jezikih itd. niso znamenja, da smo prešli iz smrti v življenje. Znamenje je izpolnjevanje Božje volje, temelj te volje pa je medsebojna ljubezen. Kakor je rekel Gospod:

Matej 22:35-40

"in nekdo izmed njih, ki je bil učitelj postave, ga je hotel skušati in ga je vprašal: »Učenik, katera je največja zapoved v postavi?« Jezus mu je odgovoril: »,Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem in vso dušo in vsem mišljenjem.‘ To je največja in prva zapoved. Druga pa je njej enaka: ‚Ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe.‘ Na teh dveh zapovedih stoji vsa postava in preroki.«"

Kakor pravi Pavel v pismu Galatcem:

Galatci 5:13-14

»Vi ste namreč poklicani k svobodi, bratje; samo da vam svoboda ne bo pretveza za mesenost, marveč drug drugemu služite z ljubeznijo. Zakaj vsa postava se dopolnjuje v eni besedi, namreč: »Ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe.««

Ljubezen do Boga in do bližnjih je tisto, kar resnično šteje. Če to odvzamemo, nam ne ostane NIČ! A nadaljujmo v naslednjem verzu 1 Korinčanom 13:

1 Korinčanom 13:3

»Če bi razdelil vse svoje imetje za hrano in če bi dal svoje telo, da bi zgorelo, a ne bi imel ljubezni, mi to nič ne koristi.«

Očitno je, da je tu mišljeno delovanje brez ljubezni in usmiljenja. Zdaj bi lahko rekli: »Kako lahko razdelim vse revnim ali dam svoje telo, da bi bilo sežgano, in ne bi imel ljubezni?« No, to je mogoče. Kaj če bi na primer dal svoje telo, da bi bilo sežgano, vedoč, da bi me razglasili za »svetnika« in me častili prihodnje generacije? Kaj če bi razdelil svoje premoženje med revne, vedoč, da bi ti razširili dobro novico o mojih dejanjih in da bi me vsi častili? Ali vedoč, da bi moje ime vklesali v kamen, da bi ga generacije videle in častile moj spomin in moja velika dobra dela? Ali če bi to storil samo zato, da bi to odključal s svojega seznama ali misleč, da si s tem kupujem Božjo naklonjenost? Dodajmo sem še vse druge stvari, ki jih morda štejemo za velike: naše postenje, dajanje desetine, učenje Svetega pisma na pamet ali kaj drugega. Nobena od teh stvari mi ne bi pomagala, če motivacija ne bi bila ljubezen! Edina motivacija za vse, kar delam, mora biti ljubezen. Če me ne motivira ljubezen in samo ljubezen, potem to, kar delam, nima nobene vrednosti. Ne pozabimo, da so tudi farizeji dajali desetino, in sicer desetino od vsega! Toda niso imeli ljubezni! Desetina ni imela nobenega učinka, ker ni bilo ljubezni. In ko ni ljubezni, sem ne glede na svoje čudeže, vero, darovanje in junaška dejanja nič!

In to je ljubezen:

1 Korinčanom 13:4-13

"Ljubezen je potrpežljiva, je dobrotljiva; ljubezen ni nevoščljiva, se ne ponaša, se ne napihuje; ni brezobzirna, ne išče svojega, se ne dá razdražiti, ne misli hudega; se ne veseli krivice, veseli se pa resnice, vse opraviči, vse veruje, vse upa, vse prenaša. Ljubezen nikoli ne mine: če so preroštva, bodo ponehala; če jeziki, bodo umolknil; če vednost, bo prešla. Zakaj nepopolno spoznavamo in nepopolno prerokujemo. Ko pa pride, kar je popolno, bo minilo, kar je nepopolnega. Ko sem bil otrok, sem govoril kakor otrok, mislil kakor otrok, sodil kakor otrok; ko sem pa postal mož, sem opustil, kar je bilo otroškega. Zdaj namreč gledamo v zrcalu, nejasno, takrat pa iz obličja v obličje. Zdaj spoznavam deloma, takrat pa bom spoznal, kakor sem bil spoznan. **Zdaj pa ostane vera, upanje, ljubezen, to troje; največja med temi pa je ljubezen.**"

Dragi bratje in sestre, največja med vsemi je LJUBEZEN. Brez ljubezni ni krščanstva. Prešli smo iz smrti v življenje, če uporabim izraz apostola Janeza, če imamo ljubezen, čeprav se v mnogih stvareh teološko motimo. A če ne ljubimo, ostajamo v smrti, čeprav smo teološko genijalci in imamo vse pravilno. Čeprav imam vse pravilno v doktrini, čeprav prerokujem in delam čudeže, čeprav dam svoje telo zažgati, če nimam ljubezni, sem velika okrogla ničla. Naj se ta resnica vtisne v nas, odložimo teološke argumente in si prizadevamo za odličnost v tem, kar je resnično pomembno: LJUBEZEN.